

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Φτάνουμε στο έσχατο σημείο ;

- Δεν μπορούμε, πλέον, να περιμένουμε κάτι θετικό και από τους μέσα και από τους έξω. Επομένως... -

Οι Έλληνες πολίτες, η Ελληνική κοινωνία, βρίσκονται υπό ανελέητο διωγμό από παντού και η χώρα τώρα κινδυνεύει από ανοικτή απειλή πολέμου, τοπικού ή γενικευμένου.

Για τους μέσα, οι εκπρόσωποι του 10%, που δηλώνουν ότι είναι ευχαριστημένοι από τη σημερινή τους κατάσταση, και του 1%, που πιστεύει ότι η πορεία, γενικώς, είναι ευοίωνη(!), εδώ και 7 χρόνια, «διαπραγματευόμενοι» διαρκώς, προσπαθούν να πείσουν (οι ίδιοι και τα φερέφωνα τους) τα 90% των Ελλήνων ότι θα πρέπει να «πεθάνουν», αν θέλουν να ζήσουν(!) με το φωτοστέφανο της Ε.Ε. και τη σημαία του ΕΥΡΩ! Και αν κάποιος μας απειλούν, έστω κι αν ρητά ζητούν τα δικά μας ως δικά τους(!), είναι «εκνευρισμένοι» με τα εσωτερικά τους και τα ανατολικά εξωτερικά τους και, υπαινίσσονται ότι σε κάθε περίπτωση θα επέμβουν οι απ' έξω πάτρωτες. Και, πάντως, ότι χρειάζεται ψυχραιμία και ρεαλισμός. Δηλαδή ;

Και οι απ' έξω έκθαμβοι για την «αποτελεσματικότητα» των εδώ οργάνων τους, ιδιαίτερα των Γιωργάκη και Τσίπρα, στην ευόδωση, αίσια έκβαση του πειράματος διάλυσης μιας χώρας, ως δοκιμής για παγκόσμια(!) χρήση, όπως ευαγγελίζεται ο μπροστάρης τους, περιώνυμος Σόρος με τις εκατοντάδες Μ.Κ.Ο. του, ετοιμάζονται ήδη για τους διαδόχους τους, Κυριάκο και άλλους πολλούς, παλιούς και νέους, υπό εκκόλαψη «σωτήρες».

Προβλήματα μεγάλα στους απ' έξω και τις σχέσεις τους

Δε συμφωνούν όμως οι πάτρωτες μεταξύ τους, ούτε καν στο εσωτερικό τους, και θα λέγαμε «ευτυχώς», αν δεν υπάρχει ο κίνδυνος να πληρώσουμε εμείς τις διχογνωμίες τους, όπως γίνεται τώρα με το 4^ο μνημόνιο, το δεύτερο του Τσίπρα! Είχαν επιτύχει κάποια ισορροπία ΗΠΑ, Γερμανία

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΠΕΡΙ ΔΡΑΧΜΗΣ Ο ΛΟΓΟΣ

Αναζωπυρώθηκε για μια ακόμη φορά η συζήτηση για το εθνικό νόμισμα με αφορμή τις δηλώσεις του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Ξυδάκη, που, μεταξύ άλλων, είπε ότι «*Τα περασμένα χρόνια δαιμονοποιήθηκε μια κουβέντα, εγώ είχα πει ότι και επί δραχμής η Ελλάδα μεγαλούργησε*» και συμπλήρωσε «*άμα στην ανοίξουν οι άλλοι, εσύ τι θα πεις, εγώ δεν κουβεντιάζω; Αφού το λέει ο κ. Σόμπλε*».

Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση (Τσίπρας: «Ο λαός μας έχει κάνει θυσίες στο όνομα της Ευρώπης»), ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας («Παρά τις τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού παραμένουμε πιστοί στην ευρωπαϊκή μας πορεία»), όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, τα ΜΜΕ, η πνευματική και οικονομική ελίτ (καθηγητάδες, ΣΕΒ κ.λ.π.) είναι τόσο προσκολλημένοι στην Ε.Ε. και το ευρώ και τόσο ξενόδουλοι και ιδιοτελείς, ώστε απ' αυτούς όσα λέγονται περί δραχμής είναι μόνο για να δαιμονοποιήσουν, να καταστροφολογήσουν και να διαστρεβλώσουν.

Συνεπώς η ανακίνηση της συζήτησης περί δραχμής από το ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε προφανώς στόχο την επαναφορά του εθνικού νομίσματος, έστω ως σχεδίου Β στα μνημόνια, αλλά άλλους σκοπούς.

Γερμανοί με την Ε.Ε και Αμερικανοί,

με το ΔΝΤ, ανταγωνίζονται ποιος θα επιβάλλει τα σκληρότερα μέτρα στους Έλληνες. Το ΔΝΤ τώρα διστάζει να αναμιχθεί πλήρως ενόψει εμπέδωσης Τραμπ και της εκπεφρασμένης θέσης του για το υποτιμημένο ευρώ και τη Γερμανία. Η χρεοκοπία της Ελλάδας, που πιθανόν να ευνοούν οι ΗΠΑ, θα επιβάρυνε τη γερμανική οικονομία και το οικοδόμημα της γερμανικής ευρωζώνης. Οι φοβέρες του Σόμπλε περι εξόδου της χώρας από το ευρώ θα είχαν αντίκρουσμα, αν οι ξενόδουλοι ηγέτες μας αναλάμβαναν την υποχρέωση μ' ένα άλλο διαρκές μνημόνιο να πληρώνουν σε ευρώ όλο το δημόσιο χρέος με αιώνια λιτότητα, κάτι που φυσικά θα ήταν αδύνατο, αν και ως τώρα πολλά «αδύνατα» έχουν

(συνέχεια στη σελ. 4)

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Φτάνουμε στο έσχατο σημείο:

(ακόμη και Ρωσία, Κίνα) μεταξύ τους, αλλά το σοκ του απροσδιόριστου Τραμπ (ειδικότερα στο σχετικό άρθρο αυτού του φύλλου της «Ε») έχει επιφέρει πλήρη αμηχανία και, πιθανόν, πολλές ανατροπές, με πρώτο θύμα (μακάρι) την παγκοσμιοποίηση και ό,τι κάτι τέτοιο συνεπάγεται. **Οσες χώρες διαθέτουν πράγματι δικές τους ηγεσίες σπυροδούν να ανασάνουν και, δυστυχώς, οι προβληματικές, όπως η Τουρκία, να ορμήσουν όπου (νομίζουν ότι) μπορούν και ειδικότερα στις απόλυτα, όπως η Ελλάδα, εξαρτημένες από πάτρωνες σε αμηχανία ή και σύγχυση.**

Στις ΗΠΑ μαίνεται ο πόλεμος ανάμεσα στις μέχρι τώρα ήσυχες ελίτ, με σημαιοφόρο το θλιβερό Ομπάμα, και τους ανατροπείς τους, με σχετικά αμφίβολη έκβαση. Στην Αγγλία ο Μπλερ ξεκινά τον αγώνα κατά του Brexit, στη Γερμανία χάνεται ο Σόιμπλε και κινδυνεύει η Μέρκελ, στη Γαλλία δεν ξέρουν τι τους γίνεται και η Λεπέν χαμογελά (μάλλον, μάταια) και στην Ιταλία ο Γκρίλο ετοιμάζεται, ενώ η Κίνα βροντοφωνάζει εν απογνώσει υπέρ της παγκοσμιοποίησης! Μόνο ο Πούτιν μειδιά, κι αυτός όμως παραμένει προσεκτικός. **Πώς να μην έχουν, λοιπόν, χάσει το μούσουλα και οι (έχουμε εξαντλήσει την ελληνική, πλουσιότητα, γλώσσα στους χαρακτηρισμούς...) δικοί μας;**

Οι από μέσα σε πλήρη σύγχυση

Στην εσωτερική σκηνή, και όχι μόνο την τυπικά πολιτική, οι παλιές και νέες ελίτ τα έχουν πλήρως χαμένα και στο μόνο που όλοι τους συμφωνούν είναι να πλήξουν έως και την τελική πτώση τη μεγάλη πλειονότητα των Ελλήνων, που τους φαντάζονται οριστικά(!) παθητικά απελπισμένους. Τους περιμένουν όμως δυσάρεστες εκπλήξεις, ευτυχώς.

Οι «κυβερνώντες» σε διλήμματα

Όσοι είναι τώρα επιφορτισμένοι να εκτελούν τις ανελέητες για τους Έλληνες οδηγίες αντιμετωπίζουν, πέραν της εκτέλεσης ρόλων στην ιλαροτραγωδία μιας διακυβέρνησης της οποίας οι σεναριογράφοι λειτουργούν ως εκκαθαριστές επιχείρησης χρεοκοπημένης εν λειτουργία(!), την επιλογή στο μεγάλο δίλημμα: Να φύγουν τώρα, με ελπίδα επιβίωσης για το μέλλον ως πεσόντες διαμαρτυρόμενοι για τα δεινά των πολλών ή να παραμείνουν όσο μπορέσουν απολαμβάνοντας την «εξουσία» και συμπληρώνοντας το ατελείωτο ακόμη έργο της διάλυσης της Ελλάδας και του Ελληνισμού; Δεν παίρνουν την απόφαση και κάνουν ό,τι συνεπάγονται και τα δύο σκέλη του διλήμματος ταυτόχρονα, αλληλοεξουδετερώνοντας αναγκαστικά όλα τα επιχειρήματα και προσδοκώμενα κέρδη.

Εκλογές, λοιπόν, ή όχι;

Ετσι οι πρώτοι, η ηγετική ομάδα του Τσίπρα, παίρνει προεκλογικά μέτρα, όπως υπόσχεση μονιμοποίησης των συμβασιούχων, κάτι που απαγορεύει το Σύνταγμα, ίδρυση 120 νέων ΚΕΠ ανά τη χώρα για να συμβουλευούν (!) τους σαστισμένους υπηκόους πού να καταφύγουν για να λύσουν, τάχα, τα προβλήματά τους, διορίζοντας κάμποσες χιλιάδες δικηγόρους, οικονομολόγους κ.λπ(!), κάτι όμως που είχε ήδη αναλάβει ο... Φλαμπουράρης, και άλλα ανάλογα «μέτρα» Οι δεύτεροι, με Φίλη, 53 και λοιπούς πιστούς του δόγματος «**οι αριστεροί ποτέ δεν αφήνουν την εξουσία, ανεξάρτητα του πώς την κατέκτησαν**» θέλουν να προσθέσουν στο «παντεσπάνι» και το «χαβιάρυ» της εξουσίας και άλλα πολλά και, ταυτόχρονα, **ως γνήσιοι αριστεροί του Soros**, να διδάξουν την «έμφυλη ταυτότητα» στους νέους, να αποβάλουν ιστορία, Ελληνικά (αρχαία και νέα), Ορθοδοξία κ.λπ από τα σχολεία, να φροντίζουν να μην ξεφύγει κανένας λαθρομετανάστης από την Ελλάδα, και να ολοκληρώσουν το «έργο» τους στην Υγεία, πολιτισμό, προώθηση Ισλαμισμού και άλλα πολλά τοιαύτα. **Πού, τώρα, καιρός για «κόκκινες γραμμές», για «δραστική μείωση χρέους» για «έξοδο στις αγορές», «για ανάπτυξη» και άλλα ηχηρά παρόμοια!**

Κι αν οι Τούρκοι επιτεθούν;

Στο θέμα ενδεχόμενης ελληνοτουρκικής σύρραξης όλοι τους, με τους «αντιπολιτευόμενους» μαζί, την αντιμετωπίζουν σχεδόν σαν κάτι δευτερεύον. Προτείνουν «ψυχραιμία» και ψιθυρίζουν «ρεαλισμό», επικρίνοντας Καμμένο και Κοτζιά (αυτόν τον κατηγορούν πως ματαιώσε τα σχέδια για τουρκοποίηση της Κύπρου!), που παίρνουν κάποια μέτρα!

Κανείς, φυσικά, δε θέλει πόλεμο. Όμως ισχύει πάντοτε ο αδυσώπητος κανόνας: «Αν δε θέλεις πραγματικά πόλεμο, πρέπει να είσαι απόλυτα προετοιμασμένος και αποφασισμένος γι' αυτόν». Και, δυστυχώς, κάτι τέτοιο δε φαίνεται να τους απασχολεί. Ευχόμαστε να διαψευστούμε. Και αν περιμένουμε άλλους να διακινδυνεύσουν για μας, είμαστε ήδη χαμένοι. Ελπίζουμε όλοι τους να το γνωρίζουν.

**Οι «αντιπολιτευόμενοι» λένε
αλλ' αντ' άλλων**

Όλοι οι αντιπολιτευόμενοι του προσκήνιου αντιμετωπίζουν δυσεπίλυτο πρόβλημα στις ελπίδες τους για «αλλαγή του πολιτικού σκηνικού», ώστε να αντικαταστήσουν τους ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στην «εξουσία» ως αναπότρεπτη νομοτέλεια. Πώς όμως να πείσουν τους ψηφοφόρους, όταν όλοι τους, άμεσα ή έμμεσα, ανοικτά ή καλυμμένα, συμφωνούν →

σχεδόν σε όλα με τους κυβερνώντες;

Πώς η Ν.Δ. να εξηγήσει το παράδοξο: «Θα εφαρμόσουμε ό,τι ψηφίσουν οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά εμείς δε θα τα ψηφίσουμε, διότι εμείς δε θα καθυστερούσαμε την **αξιολόγηση** και θα είχαμε επιτύχει άλλο μίγμα πολιτικής», αυτό που «ανέπτυξε» ο Κυριάκος στο Σόιμπλε; Και αν κάποιος από τους δικούς της θελήσουν να τα ψηφίσουν; Και το χειρότερο, αν το απαιτήσουν οι δανειστές; Υπάρχουν, βέβαια, και άλλα προβλήματα: Οσο περνάει ο καιρός τόσο αποκαλύπτεται η ανεπάρκεια του τωρινού προέδρου της, κάτι που αντικατοπτρίζεται στην πύκνωση αναφορών στον Κώστα Καραμανλή, που όμως δε έχει τρόπους, ακόμη κι αν ήθελε, να παρέμβει τώρα. Μόνο μέσω άλλων, όπως τώρα με το Μείμαρκακη.

Ό,τι κερδίζει, αν κερδίζει, η Ν.Δ. οφείλεται στην οργή κατά ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και στη θέση πώς είναι οι γνησιότεροι ευρωπαϊστές (είναι όμως αυτό πλέον ατού...);, αυτά όμως δεν είναι αρκετά, ή και βέβαια, για μια ανεκτή επικράτηση, πόσο μάλλον για μια στοιχειωδώς σταθερή διακυβέρνηση...

Απεγνωσμένες προσπάθειες των μικρότερων

Το ΠΑΣΟΚ, ως Δημοκρατική Συμπαράταξη, της Φώφης, ελπίζει σε άνετη επιβίωση, μια που και οι άλλοι έπαψαν να είναι ελκυστικοί, από λόγους πολιτικής αδράνειας και εγκαρτέρησης. Το μεγάλο του πρόβλημα όμως είναι οι κινήσεις των «εκσυγχρονιστών» περί τον Σημίτη (και όχι μόνο αυτών) που ενδεχόμενα θα στραφούν στον ομόσταβλό τους Κυριάκο!

Η «Χρυσή Αυγή» κινδυνεύει δικαστικά και πλαγιοκοπείται με διάφορα σχήματα χωρίς στίγματα και το ΚΚΕ, παρά την εθνική του στάση στο Κυπριακό, με τις «περίεργες» θέσεις του για Ε.Ε.

και ΕΥΡΩ, άρα και για τα μνημόνια, μόνο του περιορίζει εαυτόν.

Οι υπόλοιποι μικροί εξαφανίζονται, δικαίως, αφού εξετέλεσαν την αποστολή τους και η αρχικά ελπιδοφόρος ΛΑΕ αποδυναμώνεται σταθερά, λόγω του συμφυρμού της με τις διάφορες ανθελληνικές ομάδες και λοιπά μορφώματα του Σόρος. Κρίμα!

Όσο για τα πολλά καινούρια σχήματα που διαρκώς προβάλλονται ως διάδοχοι, ακόμη διστακτικά, μόλις αποκαλυφθούν οι πάτρωνές τους (όπως το κόμμα της Morgan!), δεν πρόκειται να μακροημερεύσουν.

Τι να περιμένει κανείς απ' αυτούς

Δυστυχώς για όλους τους παραπάνω και ευτυχώς (αλλά όχι βραχυπρόθεσμα...) για την Ελλάδα σιγά σιγά ο Ελληνικός λαός απομακρύνεται απ' αυτούς, δεν έφτασε όμως, δυστυχώς, η ώρα να **συναντήσουν οι πολλοί αυτούς τους λίγους ακόμη, που εμπνέονται από τον Αγώνα για Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση**, με κύριο γνώρισμα, όρος-προϋπόθεση **απαρέγκλιτος, την Αξιοπιστία και την Καθαρότητα.**

Και δεν έφτασε ακόμη η ώρα αυτή, γιατί όλοι οι παραπάνω τους έχουν οδηγήσει σε μελαγχολία, απελπισία, στην αίσθηση του αδιέξοδου, που όμως αναπότρεπτα θα επιφέρει στροφή προς τα πάνω, μακάρι σύντομα!

Σ' αυτές τις διαπιστώσεις κατέληξε η συζήτηση στη Σύνοδο των μελών και στη συνέχεια των φίλων στην «κοπή της πίτας» του ΑΣΚΕ, στις 21/1/2017, με την απόφαση επίτασης του αγώνα για ενδυνάμωση της σπίθας της Ελπίδας και της Ανάτασης!

Πώς το «ηθικό πλεονέκτημα»(!) αντιστρέφεται ;

Ας είναι καλά ο Μέγας Φίλης, ο οργισμένος για την απώλεια του θώκου στο Υπουργείο (της δύστηνης) Παιδείας, όπου «εμεγαλούργησε». Εδήλωσε: **«τελείωσε, πλέον, το εμείς και άλλοι. Τελείωσε το εμείς οι αμόλντοι και οι άλλοι οι μολυσμένοι»**

Ναι, γεια στο στόμα σου, Μεγάλε, και στο θάρρος μπρος το «**όποιος αμφισβητεί το ηθικό πλεονέκτημα του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει θέση σ' αυτόν**» του Τσίπρα, παραμένοντας σ' αυτόν και παίζοντας το ρόλο του επίδοξου διαδόχου. Και με αφορμή την πρώτη πράξη **ανυπακοής** με το περίφημο, πλέον, **«πρέπει να συνεταιριστούμε κυβερνητικά, με το συγγενές ιδεολογικά και πολιτικά ΠΑΣΟΚ, ακόμη κι αν είναι βρόμικος»**, του Φίλη, ας μας επιτραπεί μια μικρή γλωσσολογική (υπουργός Παιδείας γαρ, φευ!) παρέκβαση: Τα βρόμικος και βρόμα, βρομιά

γράφονται με -ο-, παραγόμενα από το αρχαίο βρομώ, με τη γνωστή σημασία. Αντίθετα γράφονται με -ω- τα βρώμα = φαγητό και βρώμικος = ο σχετικός με το, κοινώς, φαΐ, και βρώσιμος = φαγώσιμος, εκ του αρχαίου βιβρώσκω = τρώω, τρώω, (ροκανίζω, εκ του τρ! των οδόντων).

Κατά τον κ. Φίλη, προφανώς, τα βρόμικος, βρώμικος και βρόμα, βρώμα συμπίπτουν εννοιολογικώς και πρακτικώς στους Πασόκους και Συριζαίους, επομένως...

Συμφωνούμε και επικροτούμε! Πράγματι, το τι γίνεται με τους καρεκλοκένταυρους, μεγάλους και, αμέτρητους, μικρούς μόνο με τις περιόδους πασοκοκρατίας είναι δυνατόν να συγκριθούν, αν δεν τις ξεπερνούν, ήδη.

Ταύτα, προς γνώσιν και χρήσιν, παρακαλούμεν!

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ΠΕΡΙ ΔΡΑΧΜΗΣ Ο ΛΟΓΟΣ

εφαρμόσει κατ' εντολή τους. Αν υπήρχε **μια πραγματική Ελληνική κυβέρνηση, η έξοδος από το ευρώ και την Ε.Ε.**, όρος επιβίωσης και προόδου για τη χώρα και την ελληνική κοινωνία, θα ζημιώσει ανεπανόρθωτα τη Γερμανία, όχι μόνο οικονομικά αλλά και στρατηγικά, που μόνο υπό το μανδύα της «Ενωμένης Ευρώπης» μπορεί να κυριαρχεί και είναι η μόνη χώρα που επωφελείται από το ευρώ σε βάρος των υπολοίπων. **Δυστυχώς, δεν υπάρχει ακόμη Ελληνική κυβέρνηση...**

Τα μέτρα που ζητούν τώρα αυτοί οι δανειστές, είναι η ουσιαστική κατάργηση της εργατικής νομοθεσίας, η μετατροπή μισθών-συντάξεων και εισοδημάτων σε φόρους και εισφορές με εσαεί αδιανότητα πρωτογενή πλεονάσματα 3,5% και με κοφτερούς κόφτες, η διαρπαγή της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας, της ενέργειας του νερού, του ορυκτού πλούτου κ.λ.π. Ατελείωτες είναι οι απαιτήσεις τους. Είναι απολύτως βέβαιο ότι τα μέτρα αυτά θα τα αποδεχθεί αυτή η κυβέρνηση. Ομως...

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ εάν επιχειρήσει να ψηφίσει με την κυβερνητική πλειοψηφία τα μέτρα αυτά οδηγείται σε βέβαιη συντριβή ανάλογη με αυτήν του ΠΑΣΟΚ του Γιωργάκη, ομόσταβλου του Τσίπρα. **Στόχος της είναι να ψηφίσουν τα μέτρα και τα άλλα κόμματα**, ιδιαίτερα η ΝΔ του Μητσοτάκη. Η συζήτηση περι δραχμής από το ΣΥΡΙΖΑ εκεί κατατείνει, δηλ. να φοβηρίσει, αν το καταφέρει, **το 1% που επωφελείται από το ευρώ**, επειδή μπορεί να πλουτίζει και να στέλνει χωρίς έλεγχο χρήματα στο εξωτερικό, να συστήνει offshore για να κρύβει περιουσιακά στοιχεία, να μην πληρώνει φόρους, κ.λπ. με την ανοχή της ΤτΕ των Στουρνάρα-Προβόπουλου και Σία και που ελέγχουν τα πάντα. Αυτοί να πιάσουν τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ (για ΠΟΤΑΜΙ και Λεβέντη δε χρειάζεται, θ' ακολουθήσουν ασμένως) να ψηφίσουν τα μέτρα που θα εκτείνονται και μετά την, τυπικά, λήξη της κυβερνητικής τετραετίας το 2019. Ο Μητσοτάκης, όπως όλα δείχνουν, μετά τη συνάντηση με το Σόιμπλε «κατάπιε» το αίτημα για πρόωρες εκλογές που καθημερινά προέβαλλε. Τον διέταξε να περιμένει ως τις γερμανικές εκλογές και ως το σχηματισμό της νέας γερμανικής κυβέρνησης μετά το Σεπτέμβριο του 2017, αν δεν του είτε, μάλιστα, να ψηφίσει και τα μέτρα. Δεν χρειάστηκε πολλά για να τον πείσει. Το Χριστοφοράκο της SIEMENS αυτοί τον έχουν...

Να «τρομάξουν» οι «εταίροι» με τη δραχμή είναι πιο δύσκολο, μια και γνωρίζουν πόσο πειθήνιοι ευρωπαϊστές είναι οι κοινοβουλευτικοί πολιτικοί υποτακτικοί τους. Ίσως να είναι «άνοιγμα» Τσίπρα και Σία στον Τραμπ, επειδή ο πρεσβευτής του στην Ε.Ε. μας προέτρεψε να αποχωρήσου-

με από το ευρώ ! **Το σίγουρο είναι ότι επιχειρούν να κοροϊδέσουν (επαγγελματίες είναι)** για πολλοστή φορά τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, που βλέπει ότι με το ευρώ και την Ε.Ε. πηγαίνουμε από το κακό στο χειρότερο, από μνημόνιο σε μνημόνιο χωρίς καμμία προοπτική και ελπίδα, ενώ η χώρα έχει μετατραπεί σε αποικία. Αλλωστε τα ποσοστά που τάσσονται υπέρ της δραχμής με δικές τους δημοσκοπήσεις, δηλ. των συστημικών ΜΜΕ, αυξάνονται εντυπωσιακά. **Το γεγονός αυτό, όπως είναι φυσικό, προκαλεί εκνευρισμό στους δεδηλωμένους ευρωπαϊστές (αυτό το 1%), επειδή φοβούνται ότι το ρεύμα κατά του ευρώ μπορεί να εκφρασθεί πολιτικά και να εκπροσωπηθεί κοινοβουλευτικά.**

«Στο ευρώ πάση θυσία...»

Παλαιότερα οι ευρωπαϊστές υποστήριζαν πόσο ευεργετικές θα είναι οι επιπτώσεις του ευρώ για την ευημερία, την πρόοδο της κοινωνίας και την άνοδο της οικονομίας της χώρας. Οποιος μιλούσε για δραχμή τον θεωρούσαν είτε γραφικό είτε καταστροφέα και συνήθως δεν αφήνανε στα ελεγχόμενα ΜΜΕ να ακούγονται διαφορετικές απόψεις. Τώρα, πλέον, που αυτά τα «επιχειρήματά» τους κατέρρευσαν, καταφεύγουν στην κατατρομοκράτηση ως ύστατη μέθοδο.

Αλλοι απ' αυτούς που **αντιδρούν τώρα υστερικά στη λέξη δραχμή** παλαιότερα μας λέγανε όχι στο «ευρώ πάση θυσία», όπως ο «σοβαρός» μιντιάρχης κ. Χατζηνικολάου. Αλλοι πάλι μας λένε ότι δεν έχει σημασία το νόμισμα αλλά η πολιτική που εφαρμόζεται, ενώ άλλοι «**συνεπείς επαναστάτες**», «**είναι κάθετα αντίθετοι απ' το να φύγει η Ελλάδα από το ευρώ**» και «**καταγγέλλουν**» σχέδιο επαναφοράς εθνικών νομισμάτων σε διάφορες χώρες. Το τι θα γίνει, αν φύγουμε από το ευρώ, δεν περιγράφεται, **κατά Στουρνάρα-ΣΕΒ** και λοιπούς συγγενείς και παρατρεχάμενους καθηγητάδες και σεσημασμένα ΜΜΕ. Λιμοί, σεισμοί και καταποντισμοί. Θα συνορεύουμε με τη Βόρεια Κορέα, τη Βενεζουέλα, θα «**...συλλαμβανόμεθα στα σύνορα**» κ.λ.π.

Η συζήτηση για εθνικό νόμισμα ξεκίνησε

Οι αθέλητες παρενέργειες της «δραχμολογίας» του ΣΥΡΙΖΑ, οι τερατολογίες και οι υστερισμοί των ευρωπαϊστών και, κυρίως, η καταστροφή και η απελπισία που έχουν προκαλέσει το ευρώ και η Ε.Ε. **έχουν ως συνέπεια να ακούγονται πλέον ανοικτά τα επιχειρήματα υπέρ της επιστροφής στο εθνικό νόμισμα.** Έχει μάλιστα γίνει σοβαρή επιστημονική προσπάθεια στην προσέγγιση των αναγκαίων βημάτων, των επιπτώσεων και των στόχων για την εισαγωγή εθνικού νομίσματος (Λα-

παβίτσας κ.λ.π.), που, φυσικά, δεν προβλήθηκε από τα συστημικά ΜΜΕ.

Όμως η επιστροφή στο εθνικό νόμισμα ως αναγκαίος όρος για την ανάκτηση της κυριαρχίας της χώρας, της ανάπτυξης της παραγωγής, της δραστηκής μείωσης της ανεργίας, της ανόδου του βιοτικού επιπέδου κ.λ.π., εκτός των πολιτικών και κοινωνικών προϋποθέσεων που

Πώς προωθούνται οι «εκλεκτοί»

Αντιγράφουμε το πρώτο τρίτο άρθρου της «Δημοκρατίας» της 16ης/2 της «Ακίδας», με τίτλο «Οι «παπαγάλοι» και οι «μαϊντανοί»»:

«ΤΟ ΟΤΙ δεν είμαστε σοβαροί δεν χρειάζεται νομίζω, πολλή συζήτηση. Αρκεί να παρακολουθήσει κανείς τις «ενημερωτικές εκπομπές» Εκεί μπορεί να βρει τα πάντα! Καταρχάς, πολύχρωμους παπαγάλους που έχουν ντυθεί δημοσιογράφοι.

Πλουμιστοί, άλλοι με φτερά εκδότη. Άλλοι με μύτη γαμψή από τις «αρπαχτές», άλλοι με πόδια γερά σαν ατσάλι από τις συνεχείς κωλοτούμπες, άλλοι αλυσοδοσμένοι από τα χρέη και υποχρεωμένοι να λιβανίζουν πατόκορφα την εκάστοτε εξουσία. Επειτα, θα συναντήσει πολιτικούς μεταμφιεσμένους είτε σε χαμαιλέοντες, που προσαρμόζονται κατά περίπτωση στον «περιβάλλοντα χώρο», είτε σε «μαϊντανούς», οι οποίοι είναι χρήσιμοι σε κάθε «πολιτικό σόου».

Με δυο λόγια, δεν έχεις παρά να παρακολουθήσεις μια δυο τέτοιες εκπομπές, για να το ρίξεις εν συνεχεία στις ελληνικές ταινίες και στο ποδόσφαιρο!»

Το υπάρχον πολιτικό προσωπικό που εναλλάσσεται στην κυβέρνηση είναι, πανθομολογούμενα πλέον, απολύτως αναξιόπιστο έως εξευτελισμένο, κυρίως μετά τα αλληπάλληλα καταστροφικά «μνημόνια» τους. Έτσι οι πολυποικίλοι πάτρωνές τους, διαγκωνιζόμενοι διαρκώς, ετοιμάζονται να πλασάρουν νέους «άφθαρτους» ή παλιούς που (ελπίζουν ότι) με τη βοήθεια των ΜΜΕ και της κολυμβήθρας του Σιλωάμ ή της λήθης τα αμαρτήματά τους «ξεχάστηκαν».

Ιδιαίτερα σε σύντομες, αλλά και μακροχρόνιες (όπως τώρα) προεκλογικές περιόδους οι «παπαγάλοι» και οι «μαϊντανοί», οι «πλουμιστοί εκδότες και οι μικρότεροι της «αρπαχτής» οργιάζουν, με το αζημίωτο, φυσικά. Έτσι αποκτάται η **αναγνωρισιμότητα**, ακουστική ή οπτική, των υποψηφίων κατευθυνόμενων «Σωτήρων» της Χώρας.

Ένα μικρό παράδειγμα: Σε ραδιόφωνο υψηλής ακροαματικότητας, πριν από λίγες μέρες, αναφέρθηκε ακόμη μία(!) νέα «κίνηση», ή «εκκίνηση» πρώην αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών(!) και ξαφνικά, σε λίγο, μεταδόθηκε και... συνέντευξη, με διάφορες μεγαλόστομες παρλαπίπες, με τάχα αδιάφορο σχόλιο ότι συμμετείχε στην εκδήλωση «διαφωνών» γενικώς ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ!!

Προσοχή λοιπόν! Επικείται οργανισμός εμφανίσεων και ακροαμάτων, «σύμφωνα με τις απαιτήσεις των καιρών», που δε θα ορρωδούν προ ουδενός. Το παράδειγμα της «επιτυχίας» των «κόκκινων γραμμών» των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με την ...άνετη, υπερπήδησή τους ελπίζουν ότι και τώρα, θα φέρει «επιτυχίες» Και να θυμίσουμε : **Δεν έχει καμιά σημασία τι λένε, παρά μόνο το ποιοι είναι.**

είναι αναγκαίο να συνυπάρχουν, **δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα, αν η χώρα παραμείνει στην Ε.Ε.**, που θα λειτουργεί ως Δούρειος Ιππος για την ανατροπή κάθε θετικού βήματος προόδου. Οι πολιτικές δυνάμεις που υποστηρίζουν την επιστροφή στο εθνικό νόμισμα οφείλουν να τοποθετηθούν ανοικτά για το θέμα της αποχώρησης και από την Ε.Ε. Ελπίζουμε να μην προκύψει κάποιος απ' αυτούς που να ευαγγελίζεται την «Ευρώπη των λαών»...

Θα αρχίσει και εδώ η αποσοροποίηση ;

Οι ΗΠΑ, και σε μικρότερο, βαθμό Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, ασκούν την εξουσία τους σε άλλες χώρες όχι μέσω των Πρεσβειών τους, αλλά και, κυρίως μέσω «ιδρυμάτων» διαφόρων ειδών και καλύψεων, πέραν των μυστικών Υπηρεσιών, των τραπεζών και των πολυποικίλων «επενδυτικών» (!) κερδοσκοπικών ομίλων, Morgan, Goldman, funds κ.λπ. πολυεθνικών δραστηριοτήτων.

Ελάχιστοι, οι μνημένοι, δηλαδή οι δικοί τους, τα γνωρίζουν και αυτοί δρουν, διεθνώς, ασύδοτα και ανενόχλητα, ως καρκινώματα διαλύοντας τις χώρες δράσης τους. «Ευαγή» ιδρύματα διευθύνει, σήμερα, και ο διαβόητος Ουγγροεβραίος Αμερικανός **Soros**, τυχάρπαστος, καιροσκόπος χρηματιστής-κερδοσκόπος, του οποίου τις «χορηγίες», «υποτροφίες» κ.λπ. «έργα» του και όργανά του έχουμε αναφέρει επανειλημμένα.

Αυτός βρίσκεται πίσω απ' όλες, σχεδόν, τις περιέργες διαδηλώσεις «συμπαράστασης» στους λαθρομετανάστες, στους «αναρχικούς», στις πυρκαϊές, καταστροφές κ.λπ., πίσω από Δημάρχους και Πολιτικούς, από κάθε «υπεράσπιση» της παγκοσμιοποίησης, πίσω από εκατοντάδες ΜΚΟ(!)

Μέγας στόχος του η διάλυση αδύναμων κρατών και εθνών και η αποδυνάμωση των άλλων, με κάθε πρόσφορο μέσο.

Μέχρι πρότινος εμφανιζόταν άτρωτος. Τώρα όμως άρχισε η αποκαθήλωση. Το πρώτο πλήγμα το δέχθηκε στη Ρωσία, όπου ο Πούτιν διέλυσε τις εκατοντάδες Μ.Κ.Ο. του, και ακολουθούν η Ουγγαρία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Σερβία, ακόμη και τα Σκόπια, με πρωταγωνιστές εναντίον του πολλά, πρώην, όργανά του! Οι πάσης φύσεως υποστηρικτές των «**ανοικτών κοινωνιών**» (open societies), **κατάργησης συνόρων** κ.λπ. άρχισαν να ανησυχούν. Και ειδικά τώρα με τον Τραμπ, για την εγκυρότητα των διακηρύξεων του οποίου λυδία λίθος θα αποτελέσει η στάση του απέναντι στο Soros...

Σε όποιες πρωτοβουλίες, πάντως, θα εκδηλωθούν για την αποσοροποίηση και της Ελλάδας εμείς θα συμμετέχουμε ολόθερμα, εφόσον φυσικά ελέγχονται ως αξιόπιστες...

(περισσότερες πληροφορίες στο άρθρο «Μπουρλότο στα Βαλκάνια από τον Σόρος» της «Δημοκρατίας» 20/2/2017, στην ιστοσελίδα του ΑΣΚΕ, στις «ξένες δημοσιεύσεις»).

Εννοείται ότι στο θέμα αυτό θα επανέλθουμε.

Υπηρετές της Νέας Τάξης και η «Θεματική Εβδομάδα»

Για να καθησυχάσει τις ανησυχίες που προκάλεσε στην εκπαιδευτική κοινότητα και γενικότερα στην κοινωνία η καθιέρωση της λεγόμενης «**Θεματικής Εβδομάδας**» στα Γυμνάσια, ο Τομέας Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ εξέδωσε ένα Δελτίο Τύπου. Αυτό το Δελτίο Τύπου αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ.

Επιδιώκει καταρχάς να παραπλανήσει τους πολίτες, γιατί διατυπώνει μερικές εξωπραγματικές υποθετικές προτάσεις του τύπου «**Αν πιστεύεις πως τα προβλήματα διατροφής, περιβάλλοντος και ποιότητας ζωής είναι "λυμένα", για τη νέα γενιά, ό, τι ακολουθεί δε σε αφορά**» ή «**Αν θεωρείς πως ο εθισμός και η εξάρτηση είναι προτιμότερο να μη συζητούνται στο σχολείο, είναι προτιμότερο να σταματήσεις εδώ**». Αλλά καμία από τις αντιδράσεις που εκδηλώθηκαν δεν αφορούσε αυτά τα θέματα της «Θεματικής Εβδομάδας». Όλες οι επικρίσεις που έχουν διατυπωθεί αφορούν την ένταξη στο πρόγραμμα της «Θεματικής Εβδομάδας» θεμάτων για τις «**έμφυλες ταυτότητες**» και μάλιστα έτσι όπως τίθενται στην εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας (Φ 20.1/220482/Δ2/23-1-2016) με προδιαγεγραμμένη κατεύθυνση ανατροπής των κοινωνικών αντιλήψεων γι' αυτά τα θέματα («**Αποδομώντας τα έμφυλα στερεότυπα**», «**Ομοφοβία και Τρανφοβία στην κοινωνία και το σχολείο**»). Το ζήτημα αυτό το Δελτίο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ το παρακάμπτει με μια γενικόλογη διαπίστωση ότι υπάρχει έλλειψη συντονισμού συχνοτήτων («**Αν είσαι από κείνους που διαβάζουν "έμφυλες ταυτότητες", και καταλαβαίνουν κάθε είδους "εκφυλισμούς", απλά είμαστε σε άλλο μήκος κύματος**») παραπλανώντας έτσι τους πολίτες για το πραγματικό πρόβλημα που δημιουργείται με το πρόγραμμα της «Θεματικής Εβδομάδας».

Η ουσιώδης και κρίσιμη διαφορά της πρακτικής που ακολουθούσαν μέχρι τώρα οι σχολικές κοινότητες με τη διοργάνωση της «Θεματικής Εβδομάδας» είναι ότι το Υπουργείο Παιδείας επιβάλλει ουσιαστικά τη συνεργασία με καθορισμένες Μ.Κ.Ο., των οποίων ο ρόλος είναι τουλάχιστον ύποπτος, αν όχι αποκάλυπτα εθνομηδενιστικός. Τέτοια είναι, παραδείγματος χάριν, η Μ.Κ.Ο. «Αντιγόνη» που εκτόνησε και το πρόγραμμα για τις «έμφυλες ταυτότητες».

Πρόεδρος της Μ.Κ.Ο. «Αντιγόνη» είναι ο Αλέξανδρος Γεωργόπουλος, ο οποίος, όπως δηλώνει ο ίδιος, πήρε προσωρινή αναβολή από το στρατό λόγω ψυχικών προβλημάτων, αλλά αισθάνεται ενοχές, γιατί, μετά τη λήξη της αναβολής υπηρέτησε τη θητεία του. Εξέδιδε, μέχρι να κλείσει,

το περιοδικό «Αρνούμαι», που υποστήριζε τους λεγόμενους αντιρρησίες συνείδησης. Αντιπρόεδρος είναι ο Μιχάλης Τρεμόπουλος, ο μόνος Έλληνας ευρωβουλευτής που ψήφισε στο ευρωκοινοβούλιο την πρόταση να ενταχθούν τα Σκόπια στην Ε.Ε., χωρίς να υποχρεωθούν να κάνουν καμία αλλαγή στην ονομασία και το σύνταγμα τους. Υποστήριξε επίσης την πρόταση του Μπουτάρη να μετονομασθεί η οδός Αγίου Παύλου της Θεσσαλονίκης σε οδό Κεμάλ Ατατούρκ! Διευθυντής είναι ο Αθανάσιος (Νάσος) Θεοδορίδης, που αμφισβητεί ότι οι Πόντιοι είναι Έλληνες και χαρακτηρίζει μύθο το έπος της Αλβανίας. Φυσικά, του ιδίου φυράματος είναι και τα άλλα πρόσωπα που συμμετέχουν στη Μ.Κ.Ο. «Αντιγόνη». Και δεν είναι η μόνη...

Τέλος, εντύπωση κάνει από το Δελτίο Τύπου του Τομέα Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ ότι οι εμπνευστές του, παρότι έχουν περάσει σχεδόν φανερά στη συστημική εκδοχή της Αριστεράς, την Αριστερά των σαλονιών και των πρεσβειών, δεν ξεχνούν εντελώς και το σταλινικό παρελθόν τους. Ενώ προηγουμένως η συμμετοχή και παρουσίαση τέτοιου είδους προγραμμάτων στα σχολεία ήταν προαιρετική, τη «Θεματική Εβδομάδα» την επιβάλλει ως υποχρεωτική. Ο υπουργός Παιδείας μάλιστα για να δείξει ίσως ότι η επιλογή του για το αξίωμα ήταν η ενδεδειγμένη- τη χαρακτήρισε «**υποχρεωτικότερη**»(!).

Ασκώντας τέτοιου είδους πολιτική μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να ανταγωνίζεται επάξια τη Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ για την ανάδειξή του ως του πιο πειθήνιου οργάνου της Νέας Τάξης Πραγμάτων, αν και, τώρα τελευταία, ούτε η Νέα Τάξη Πραγμάτων ούτε η Παγκοσμιοποίηση τα πηγαίνουν καλά...

Η 2^η «αξιολόγηση» - η «ποσοτική χαλάρωση»

Οι παπαγάλοι του ευρώ μάς βομβαρδίζουν καθημερινά με τη 2^η «αξιολόγηση», που θα οδηγήσει τη χώρα στις «αγορές» με την «ποσοτική χαλάρωση», δηλ. τη δυνατότητα προεξόφλησης των ομολόγων που θα αγοράζουν οι τράπεζες από την Ελλάδα σε ποσοστό 30% έως 50% της ονομαστικής τους αξίας από την ΕΚΤ του Ντράγκι. **Δηλ. η ΕΚΤ θα εισπράττει από την Ελλάδα στη λήξη του το 100% της αξίας του ομολόγου μαζί με τους τόκους, ενώ θα το έχει αγοράσει πολύ λιγότερο! Αισχροκέρδεια**, που βολεύει τη Γερμανία, επειδή με το πληθωρικό υποτιμημένο ευρώ που τυπώνει αφειδώς η ΕΚΤ κάνει πιο ανταγωνιστικές τις γερμανικές εξαγωγές, παρά τα λεγόμενα της Μέρκελ στον υπουργό Εξωτερικών του Τραμπ ότι δήθεν δε φταίει η Γερμανία αλλά ο Ντράγκι. Τελικά η Ελλάδα είναι και έτσι χαμένη με το ευρώ και την Ε.Ε.

Η νέα περίοδος στην αμερικανική πολιτική: προοπτικές και κίνδυνοι

Η απροσδόκητη και φαινομενικά ακατανόητη εκλογή Τραμπ σηματοδοτεί μια νέα περίοδο για τις ΗΠΑ και τις εξωτερικές σχέσεις τους, τελικά και για τον κόσμο ολόκληρο.

Η εσωτερική κατάσταση

Η έξυπνη, απροσδόκητα επιτυχημένη ρητορική και τελικά η εκλογή του Τραμπ, ενός βαθύπλουτου, επηρμένου φοροφυγά τηλεαστέρα, αγνωρίσιμου προσώπου της αμερικανικής οικονομικής ελίτ, χωρίς εμφανή πρόσδεση σε κάποιο μεγάλο πολιτικό μπλοκ εξουσίας, ανέδειξε για πρώτη φορά τη χρόνια και προϊούσα διαίρεση ανάμεσα στην «Αμερική του χρήματος» και την «Αμερική της γης», τις «άυλες αξίες» και την παραγωγή, ανάμεσα στις ακτές και την αχανή ενδοχώρα.

Η γνήσια αμερικανική επιθετική ρητορική του, που θύμιζε σερίφη της άγριας Δύσης, απέναντι στην ανεξέλεγκτη λαθραία μετανάστευση (10 εκ. οι λαθραίοι), που πλήττει κυρίως φτωχά στρώματα, υπέρ της παραγωγικής βιομηχανικής ανασυγκρότησης της αποβιομηχανποιημένης μεσοδυτικής ζώνης, υπέρ της προτεραιότητας επίλυσης των εσωτερικών προβλημάτων και της ανάδειξης της χρόνιας κυβερνητικής διαφθοράς (προσωποποιημένης στην αντίπαλό του) και των βασικών αμερικανικών αξιών, προσέελκυσε ετερογενές μίγμα δυσαρεστημένων. Κι η μπερλουσκονικού χαρακτήρα προσωπική του επαγγελματική επιτυχία γοήτευσε επίδοξους εραστές του πλούτου. Ενδεικτικά, πάνω από τους μισούς εργαζόμενους στις ΗΠΑ δεν έχουν εισπράξει δολάριο αύξησης από την αύξηση της παραγωγικότητας τα τελευταία 40 χρόνια, μεγάλο μέρος του πληθυσμού παρά τις προσπάθειες Ομπάμα ζει χωρίς ουσιαστική ασφαλιστική κάλυψη και μεγάλο μέρος των μεγάλων πόλεων, ειδικά στην ενδοχώρα, είναι γκετοποιημένο κοινωνικά αν και η εγκληματικότητα έχει μειωθεί δραστικά, σε μια βαθιά θρησκευόμενη κοινωνία που έχει μάθει να γοητεύεται από την επιθετικότητα, την επιτυχία του χρήματος και να καθορίζει τη στάση της, αρνητική ή θετική, με βάση ό,τι της σερβίρει η τηλεόραση.

«Μια ταινία του Χόλιγουντ δεν έχει γίνει ποτέ για εμάς, όλο χαρακτήρες της ΝΥ και του Λ.Α σκιαγραφούνται», είπε με παράπονο ένας κάτοικος της πολιτείας του Αϊντάχο, όταν τον ρώτησαν γιατί η πολιτεία του ψήφισε θριαμβευτικά τον Τραμπ. **Δυστυχώς η ειρωνεία της Ιστορίας για μια ακόμα φορά έφερε έναν εκπρόσωπο της άρχουσας τάξης να εκπροσωπεί τους μη προνομιούχους.**

Η εκλογή του Τραμπ λειτούργησε ως ένα ισχυρό σοκ στα εν υπνώσει ανώτερα και μεσαία στρώματα της αμερικανικής κοινωνίας των δύο ακτών, που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με το μεγάλο χρηματοπιστωτικό διεθνές κεφάλαιο, τους κολοσσούς της (βιο)τεχνολογίας, την πολιτική, δημοσιογραφική και ακαδημαϊκή ελίτ. Εκείνα τα στρώματα που έχουν επωφεληθεί κυρίως από την τριακονταετή αμερικανική παγκόσμια αγορά στη μετά Ρέηγκαν εποχή, χρεώνοντας τη χώρα, την ίδια στιγμή που τα ίδια συσσωρεύαν αμύθητα πλούτη. **«Οι άνθρωποι που ψήφι-**

σαν Τραμπ είναι τελείως διαφορετικοί από εμάς και μας μισούν», αναφώνησε επιφανές μέλος της αμερικανικής πνευματικής ελίτ, αδιαφορώντας για τις αιτίες της ψήφου. **«Ξυπνήσαμε σε μια άγνωστη χώρα»** έγραψε ένας άλλος, εξηγώντας ότι συνειδητοποίησε ότι δε γνωρίζει καλά τη χώρα του (!!).

Ήδη πριν από την εκλογή του ξεκίνησε και βρίσκεται σε εξέλιξη μια γιγαντιαία προπαγάνδα άνευ προηγουμένου εναντίον του από τα κυρίαρχα ΜΜΕ, με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, ενίοτε ψεύδη (όπως ότι κατέβασε το προτρέτο του Μάρτιν Λ. Κινγκ από το οβάλ γραφείο), αποσιώπηση πάγιων πολιτικών μετανάστευσης ακόμα και από την εποχή Ομπάμα, (την αλλαγή και αυστηροποίηση καθεστώτος βίζας για χώρες μουσουλμανικές, όπως το Ιράν), υπερπροβολή μεταβατικών διαταγμάτων, όπως αυτό για την τριών μηνών απαγόρευση εισόδου σε κατοίκους 9 χωρών και αποσιώπηση της μάλλον σιωπηρής αποδοχής του διπλασιασμού του κόστους της εργασιακής βίζας, ώστε να παρεμποδιστεί η αυξανόμενη διείσδυση στην αγορά εργασίας μικρομεσαίων επιχειρήσεων από Ινδούς και Κινέζους.

Η αντίδραση του επιτελείου Τραμπ και του ίδιου, σε πολλές περιπτώσεις ερασιτεχνική, μάλλον ενίσχυσε την προπαγάνδα. **Η επίθεση αυτή, ανεξάρτητα από το αν θα οδηγήσει τελικά σε αλλαγή πολιτικής του Τραμπ, πλήττει το θεσμό του προέδρου και την εικόνα της πολιτικής στις ΗΠΑ, και τελικά αναδεικνύει την απουσία σεβασμού στους βασικούς πολιτειακούς θεσμούς και το εγγενές έλλειμμα δημοκρατικής συνείδησης στη χώρα.** Μεγαλύτερο ακόμα κακό όμως προκαλεί η ανάδειξη ως κυρίαρχου εναντίον του Τραμπ του θέματος της υποτιθέμενης (;) εμπλοκής της Ρωσίας στην εκλογική διαδικασία προς όφελός του. Ακόμα και αν κάτι τέτοιο ευσταθεί, που σίγουρα θα είναι καταδικαστικό για τη μετέπειτα πορεία του Τραμπ, είναι μάλλον απογοητευτικό για το κύρος μιας υπερδύναμης να δηλώνει ότι μια άλλη δύναμη, εμφανώς κατώτερη σε όλους τους τομείς, μπορεί να καθορίζει ακόμα και τον πρόεδρό της. Εκτός αν βρισκόμαστε μπροστά στη δημιουργία ενός νέου «εχθρού», που, αν είναι η Ρωσία, τότε προμηνύονται απρόβλεπτες εξελίξεις.

Το μεγάλο ερώτημα είναι αν μπορεί ο εν εξελίξει πόλεμος εξουσίας να οδηγήσει ακόμα και σε παραίτηση Τραμπ. Κάτι τέτοιο, χωρίς να αποκλείεται, μάλλον δε φαίνεται ιδιαίτερα πιθανό, ιδίως παρόντος του υπερακραίου αντιπροέδρου του, που αναγκαστικά, τότε, θα τον αντικαθιστούσε! Τελικά η Αμερική συνειδητοποιεί ότι τώρα έχει έναν πρόεδρο που σε ύφος, προσωπική επαγγελματική πορεία και αρχές, μάλλον είναι πιο κοντά από οποιονδήποτε άλλο σε αυτό που είναι η ίδια, πράγμα δύσπεπτο από μεγάλο μέρος της εγωκεντρικής ελίτ, ακόμα και ως αδυναμία αντικατοπτρισμού της. **Αντί να αλλάξει τον πρόεδρό της, η Αμερική μάλλον θα πρέπει να αλλάξει τον εαυτό της πρώτα.**

(συνέχεια από τη σελ. 7)

Η νέα περίοδος στην αμερικανική πολιτική: προοπτικές και κίνδυνοι**Η επίδραση στις διεθνείς σχέσεις**

Αν όμως η ρητορική του Τραμπ για την εσωτερική πολιτική είναι υπεύθυνη για την ψήφο που έλαβε, η εξωτερική πολιτική μάλλον είναι αυτή που ανησυχεί την κυρίαρχη ελίτ, που αντιδρά. Και οι πρώτες διακηρύξεις και κινήσεις του για τα θέματα εξωτερικής πολιτικής μάλλον μας προσανατολίζουν επιπλέον στο ποιες ομάδες εξουσίας εκμεταλλεύτηκαν την άνοδό του για την εξυπηρέτηση των δικών τους στόχων ή ίσως ακόμα ήταν και σε συνεννόηση μαζί του, παρέχοντάς του στήριξη. Γιατί δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο οικονομικά ανεξάρτητος από χορηγίες Τραμπ πολύ δύσκολα θα μπορούσε χωρίς καμμία άλλη στήριξη να διαγράψει όλη αυτή την πορεία μέχρι το Λ. Οίκο.

Ποιοι θα μπορούσαν εντός Αμερικής να έχουν λόγους να αντιδράσουν στην εξωτερική πολιτική Ομπάμα και να θέλουν αλλαγή πολιτικής ;

Είναι γνωστό ότι από τις πάγιες συντεταγμένες της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής ο Ομπάμα, του οποίου η πολιτική σηματοδότησε τη σταδιακή και ενεργή μετατόπιση του ενδιαφέροντος από τη Μέση Ανατολή στην Ευρασία, απέστη μόνο σε σχέση με το εύρος και τη σταθερότητα της υποστήριξης του Ισραήλ και της συνακόλουθης στάσης του απέναντι στο Ιραν. Στάθηκε σταθερά απέναντι στους εθνικισμούς και βέβαια σύνηψε την ιστορική συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν, η οποία ναι μεν περιορίζει τα πυρηνικά του Ιράν, αλλά του επιτρέπει για πρώτη φορά να βγει από τη διεθνή απομόνωση και να παίξει τον περιφερειακό του ρόλο, πράγμα άκρως επικίνδυνο για την ασφάλεια του Ισραήλ. Ο Τραμπ, με οικογενειακούς δεσμούς, λόγω της κόρης του, με το ορθόδοξο εβραϊκό λόμπι, στηρίζει εξαρχής την πολιτική Νετανιάχου.

Η δε διακηρυγμένη πολιτική συνεννόησης με τον Πούτιν δεν είναι ασυμβίβαστη με τις διακηρυγμένες θέσεις της ισραηλινής εξωτερικής πολιτικής τα τελευταία χρόνια για ενίσχυση των δεσμών με τη Ρωσία, δεδομένου του αυξανόμενου ρόλου της Τουρκίας και του Ιράν. Και ακόμα, **η ακόμα πιο ενεργής υποστήριξη των Κούρδων, προκειμένου να δημιουργηθεί μια ασφαλής και ελεγχόμενη ζώνη ανάμεσα στο Ιράν, τη Συρία και τη Χεζμπολάχ, μάλλον εξυπηρετεί το Ισραήλ μακροπρόθεσμα.**

Επιπλέον, ο Τραμπ κατήργησε από τις πρώτες ώρες της προεδρίας του την ασιατική εμπορική συμφωνία και έχει διακηρύξει εξαρχής την αντίθεσή του με τις τερατώδεις πολυμερείς εμπορικές συμφωνίες, όπως η TTIP, βασικούς μοχλούς των επόμενων σταδίων του ελέγχου της παγκόσμιας αγοράς. Ακόμα, είναι αβέβαιη η τελική του στάση έναντι της ΕΕ, αλλά σε κάθε περίπτωση δε φαίνεται διατεθειμένος να στηρίζει ενεργά τη γερμανική κυριαρχία, που κλείνει εμπορικές συμφωνίες με τους Κινέζους, ενισχύοντας έτσι πρακτικά τις υπάρχουσες φυγόκεντρες τάσεις εντός της ΕΕ, που τελικά θα καθοριστούν από την τελική έκβαση του Brexit. Τελικά, δεδομένης και της επιθετικής του ρητορικής έναντι της Κίνας, η οποία είναι εδώ και χρόνια ο πρώτος διακηρυγμένος κίνδυνος για την αμερι-

κανική επιρροή διεθνώς, διαφαίνεται ότι ο Τραμπ τελικά και συνολικά ίσως εκφράζει ένα μέρος της ελίτ, που θεωρεί ότι πρέπει να ληφθούν δραστικά μέτρα εναντίον της επερχόμενης παγκόσμιας οικονομικής και πολιτικής επέλασης της Κίνας. **Οι Αμερικάνοι εναντίον της παγκοσμιοποίησης, οι Κινέζοι υπέρ. Άλλη μια ιστορική ειρωνεία.** Η διαφαινόμενη συνεννόηση με τη Ρωσία, σε αντίστροφη ροή προς το παλιό δόγμα Κίσιγκερ για διάρρηξη της συμμαχίας μεταξύ Ρωσίας – Κίνας, είναι ενταγμένη μέσα στο ίδιο πλαίσιο.

Ταυτόχρονα, **δε θα πρέπει να διαφεύγει της ελληνικής προσοχής ότι η εξωτερική πολιτική Τραμπ διανοίγει περαιτέρω σε ένα ρευστό κόσμο αβέβαιων συμμαχιών τεράστιες ευκαιρίες εξυπηρέτησης εθνικών συμφερόντων για χώρες που έχουν ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική. Ειδικά στην περίπτωση της Ελλάδας, μια ελληνική κυβέρνηση θα μπορούσε να εκμεταλλευτεί τις παραπάνω αντιθέσεις για αποδέσμευσή της από το χρόνιο άγος της Ε.Ε. και για ενίσχυση του γεωπολιτικού ρόλου μας στην Ανατολική Μεσόγειο, τώρα που κρίνεται η τύχη της αξιοποίησης των κοιτασμάτων. Κι αν θα υπήρχε βούληση από μεριάς των ελληνικής καταγωγής κορυφαίων στελεχών της διοίκησης Τραμπ (Πρινμπους κλπ) και του νέου υπουργού εξωτερικών (διαπραγματεύτηκε τα συμβόλαια της κυπριακής ΑΟΖ με τον Τάσσο Παπαδόπουλο) για στήριξη των ελληνικών συμφερόντων, αυτό μόνο υπό μια ελληνική κυβέρνηση με πραγματικό ενδιαφέρον θα μπορούσε να έχει αποτέλεσμα, πράγμα που δε συμβαίνει με καμμία από τις υπάρχουσες ηγεσίες των κοινοβουλευτικών μας κομμάτων.**

Συμπερασματικά, είναι φανερό, στο βαθμό που τα παραπάνω επιβεβαιωθούν, ότι η παρουσία του νέου προέδρου αμφισβητεί σταθερές της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ και πάγια συμφέροντα μεγάλου μέρους των ελίτ. Αναδεικνύει, αντίθετα, νέα συμφέροντα και διεθνείς προτεραιότητες, οικοδομεί νέες συμμαχίες, προκαλεί νέους ανταγωνισμούς. Επιπλέον, δημιουργεί αναστάτωση στο παραπαίον ευρωπαϊκό οικοδόμημα και στη μάλλον αμήχανη ηγεσία του. «Κατανοητή», επομένως, η μανία των αμέριμνα βολεμένων εναντίον του.

Πόσο διαφορετική θα είναι και πού θα οδηγήσει διεθνώς αυτή η περίοδος θα διαφανεί προσεχώς από την κατάληξη της μάχης εξουσίας που εκτυλίσσεται μετεκλογικά ανάμεσα στη νέα διοίκηση και την παλιά γραφειοκρατία στις ΗΠΑ, τις τελικές επιλογές του νέου προέδρου και το διεθνές περιβάλλον. **Θα επανέλθουμε.**

Και για να ευθυμήσουμε, λίγο

Πρόεδρος στο «Κέντρο Πολιτισμού Σταύρος Νιάρχος», μόλις το κράτος παρέλαβε (μέσω μιας, τουλάχιστον αμφιλεγόμενης λεόντειας συμφωνίας,...) ορίστηκε από το ΣΥΡΙΖΑ ο Γ. Κιμούλης!!

Αντίστοιχης σοβαρότητας διορισμός-«εκλογή» ανακοινώθηκε αυτός του νέου προέδρου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, του περιώνυμου Γ. Παπανδρέου!!! Τι άλλο θα ακούσουμε;